

4

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

4 : **Onze Heere en
het dagelijkse
werk**

7 : **De gevaarlijke
verleidingen van
toekomstige winst**

21 : **Elizabeth en Maria**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Onze Heere en het dagelijks werk	4
■ Bijbel praktisch:	
De gevaarlijke verleidingen van toekomstige winst	7
■ Q&A	
Aanbidding van de Heere Jezus	12
■ Bijbelstudie	
Bijbelstudie Markus (11)	15
Romeinen	18
■ Aan de Slag:	
Actueel	19
Puzzel	20
■ Personen in de bijbel	
Elizabet en Maria	21
■ De Gemeente	
Samenkomsten – welke zijn er?	24
■ Verhaal	
Arnichauds geheim (deel 6)	29
■ Goede boodschap	
En wat heb jij?	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmi@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Bladzijde 1 © Romolo-Tavani - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © stokkete - stock.adobe.com
Bladzijde 5 © stokkete - stock.adobe.com
Bladzijde 6 © stokkete - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © Romolo-Tavani - stock.adobe.com
Bladzijde 8 © 994yellow - stock.adobe.com

Bladzijde 9 © thanksforbuying - stock.adobe.com
Bladzijde 10 © Jarretera - stock.adobe.com
Bladzijde 12 © Thaut Images - stock.adobe.com
Bladzijde 12 © lms - stock.adobe.com
Bladzijde 18 © BillionPhotos.com - stock.adobe.com
Bladzijde 23 © aletia2011 - stock.adobe.com

Bladzijde 24 © Thaut Images - stock.adobe.com
Bladzijde 24 © lms - stock.adobe.com
Bladzijde 29 © Tilio & Paolo - stock.adobe.com
Bladzijde 30 © Tilio & Paolo - stock.adobe.com

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste jongelui,

Jullie hebben weer een nieuwe Volg Mij! in handen. Er is opnieuw een breed scala aan onderwerpen dat hierin de revue passeert waardoor er voor ieder genoeg te lezen is. Of je nu jong bent of al wat ouder, jongen of meisje, jong in het geloof of al wat meer ervaren; Lees de artikelen aandachtig en vergeet vooral niet om er over na te denken of (nog beter) te praten met iemand!

Even iets anders. Waarschijnlijk hebben jullie al wel ideeën over welk beroep je later graag zou willen doen. Misschien wel hetzelfde beroep als je vader of moeder, of toch een hele andere richting? Momenteel is er bijna overal een tekort aan personeel en de kans dat je binnenkort of over een paar jaar daadwerkelijk werk vindt in de richting die je graag wilt is best groot. Maar wat zijn je afwegingen? Wil jij dat werk doen of... ben je bereid je ook daarin te laten leiden door God?

Ook de Here Jezus had zijn dagelijks werk. Een echt ambacht: timmerman! Hij heeft van het natuurproduct hout veel dingen kunnen maken of repareren; je zou kunnen denken aan huizen, schuren, gereedschap en andere hulpmiddelen. Veel hout is er door Zijn handen gegaan en veel spijkers zal Hij geslagen hebben. Het is bijzonder dat Hij juist op die manier gekruisigd werd: met spijkers aan het hout... Het eerste artikel heeft aan het einde een mooie conclusie die voor alle lezers te denken geeft.

Ik hoop dat jullie ook dit nummer weer met veel belangstelling zullen lezen!

Met hartelijke groeten,

Ronald Sloetjes

Onze Heere en het dagelijks werk

Omdat de apostel Paulus net als wij in zonde geboren werd, moeten we in aanbidding kijken naar de Heere Jezus Christus, Die door de Heilige Geest werd verwekt en zonder zonde was. Hij is de eeuwige Zoon van God. God zij in eeuwigheid geprezen! Voordat Hij op de aarde kwam, was Hij niet alleen de Schepper, maar ook Degene, Die alles bepaalde en naar Wie alles en iedereen moest luisteren. Had Hij als Mens niet het recht om Zich te laten bedienen? Ja, dat had Hij! Maar wat lezen we over Hem? 'Is Dit niet de Timmerman, de Zoon van Maria en de Broer van Jakobus en Joses en van Judas en Simon?' (Mark. 6:3). Vanaf Zijn vroege jeugd werkte Hij voor Zijn eigen onderhoud en voor heel Zijn gezin.

Hij is de Heere van alles en toch maakte Hij Zichzelf tot dienaar. Hij heeft op deze aarde de laagste plaats ingenomen. Hij liet Zich niet bedienen, maar diende Zelf. Hij zocht een heel eenvoudige, arme familie uit, waarin Hij op de aarde wilde komen. Hij zocht een vader uit, die als pleegvader een eenvoudig beroep uitoefende. Wij werden in deze wereld geboren zonder dat we iets kunnen bepalen. Dat was bij de Heere Jezus volkomen anders. Want Hij was bij God in de heerlijkheid, lang voordat Hij geboren werd. Hij bepaalde dus Zelf wie Zijn moeder zou zijn en dus ook in wat voor een (eenvoudig) gezin van handarbeiders Hij wilde opgroeien.

Zijdelings opgemerkt: *laten we er met het oog op het beroep van onze Zaligmaker eens op letten hoeveel spijkers Hij als jongeman in het hout geslagen zal hebben, dat voor huizen was bestemd. Hoe vaak moet Hij er aan gedacht hebben dat er een moment zou komen waarop zulke spijkers door Zijn handen en voeten in het vloekhout geslagen zouden worden. Alleen al deze gedachte zal de verlore zondaar in aanbidding brengen. Maar ook de gedachte dat Hij, de eeuwige God en Schepper, als Mens bereid was om te werken, brengt ons tot aanbidding van Hem.*

Al vroeg in de Evangelien lezen we niets meer over Jozef. Dat doet ons vermoeden dat hij relatief vroeg gestorven is.

Daarom kunnen we er wel van uitgaan dat Jezus als Maria's oudste Zoon in ieder geval bij tijden voor het levensonderhoud van Zijn moeder en Zijn broers en zussen zorgde (Mark. 6:3). Hij stond bekend als Timmerman.

Blijvende sporen

De Heere Jezus bezit nu een opstandingslichaam, een verheerlijkt lichaam. Toch zullen we in de hemel Zijn handen kunnen zien, deze handen, die ook dan nog de tekenen van Zijn lijden zullen dragen: het zullen doorboorde handen zijn (vgl. Luk. 24:40; Openb. 5:6). Het zijn de handen die de voeten van de discipelen gewassen hebben, kort voordat Jezus gevangen genomen werd (Joh. 13).

Het zullen de handen zijn, die ooit hier op aarde nacht en dag, dag en nacht gewerkt en gediend hebben (vgl. Joh. 3:2; Matth. 14:22 e.v.; Luk. 6:12 e.v.). Wat een overgave van Hem, Die niet alleen kwam om aan het kruis van Golgotha voor ons verlossing te bewerkstelligen! Hij kwam om voor de verlorenen een Voorbeeld te zijn dat we moeten navolgen. Laten we denken

aan de vermaning bij de voetwassing: 'Als Ik dan, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, moet ook u elkaars voeten wassen' (Joh. 13:14). Hij is voor ons met het oog op ons aardse werk, tot maatstaf en aansporing tegelijkertijd.

*Naar Burghard Kleinebenne/
Manuel Seibel*

De gevaarlijke verleidingen van toekomstige winst

Wat zou jij doen als je te horen kreeg dat je recht hebt op een erfenis die binnenkort wordt uitgekeerd: een grote som geld uit de nalatenschap? Wat er over het algemeen als eerste door iemands hoofd gaat, is de vraag hoe de meevaller kan worden besteed. De meeste mensen denken waarschijnlijk aan het afbetalen van een schuld, het aanbrengen van verbeteringen aan het huis, het kopen van cadeaus, het doen van investeringen, het aanschaffen van leuke spullen of het schenken aan een goed doel. Gelovigen denken er misschien aan om een deel ervan te geven aan dienstknechten van de Heere en aan Zijn werk.

Niet zo lang geleden hoorde een kennis, die we Joe Smith¹ zullen noemen, dat iemand met wie hij al jarenlang bevriend was, kort tevoren was overleden en in zijn testament aanwijzingen had gegeven dat er een behoorlijke som geld naar Joe moest gaan. Joe deed precies wat de meeste mensen zouden verwachten: hij dagdroomde over wat hij met het geld zou kunnen doen! Wat Joe echter verraste, was hoe sterk dit te verwachten gewin zijn gedachten in beslag nam! Helaas richtten zijn overwegingen zich meestal op wat hij met het geld wilde doen – niet op wat de Heere wilde dat hij doen zou. Gelukkig riep hij, voordat hij het geld had ontvangen, zichzelf tot de orde en begon hij zijn gedachten en het geld aan de Heere over te geven. Dit hele proces leerde Joe iets over zichzelf: zelfs al

voordat het geld van hem was, liet hij zich heel gemakkelijk door aardse zaken afleiden van de noodzakelijke afhankelijkheid van de Heere en het bid-dend volgen van Zijn leiding!

Iedereen is vatbaar

Zijn er anderen die deze les ook moeten leren? Als wij Christus toebehoren, moeten wij ons richten op wat eeuwig is, niet op dingen die er vandaag zijn en morgen niet meer – en al helemaal niet op alleen maar te verwachten aardse dingen. Dit is de gedachte die de Heere verwoordt: 'Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden. Wees dan niet bezorgd over de dag van morgen, want de dag van morgen zal voor zichzelf zorgen' (Matt. 6:33-34).

1 Joe Smith is niet zijn echte naam, maar deze ervaring, die veel mensen zullen herkennen, is hier met zijn toestemming opgenomen.

En hoeveel mensen zijn er niet die dromen over het verkrijgen van bezittingen of daar plannen voor maken, of die zich bezighouden met toekomstperspectieven zonder de Heere werkelijk in die gedachten en plannen te betrekken? Dit feit wordt ook aan de orde gesteld in het onderwijs van Jakobus: 'En nu dan u die zegt: Wij zullen vandaag of morgen naar die en die stad reizen, en daar een jaar doorbrengen en handeldrijven en winst maken, u, die niet weet wat er morgen [gebeuren zal,] want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte [tijd] verschijnt en daarna verdwijnt. In plaats daarvan zou u moeten zeggen: Als de Heere wil en wij leven, dan zullen wij dit of dat doen' (Jak. 4:13-15).

Afgeleid worden door mogelijke toekomstige bezittingen is een val die al heel vroeg in het leven begint. Jonge kinderen kunnen, voor hun verjaardag bijvoorbeeld, al helemaal in beslag genomen worden door de spanning van

cadeautjes die ze hopen te krijgen. Dit soort hoop op aardse gewin volgt ons tot in de volwassenheid en moet beheerst worden. 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, overlegde ik als een kind, maar nu ik een man geworden ben, heb ik het kinderlijke tenietgedaan' (1 Kor. 13:11). Maar dat doen we niet altijd. Zelfs als volwassene werd Joe op de proef gesteld door de verwachte gift uit de nalatenschap van zijn vriend. In het onmiddellijke vooruitzicht faalde hij, omdat hij werd afgeleid door die mogelijke meevaller.

Gokken, met inbegrip van het kopen van loterijbriefjes, is een andere gevaarlijke verleiding waardoor je kunt worden afgeleid door het verwachte gemakkelijke geld. Dergelijke activiteiten, die gelovigen zouden moeten vermijden, wekken je hoop op rijkdom op ook al is er maar een kleine kans om te winnen. Deze wereldse activiteiten leiden het hart beslist af van de hemelse dingen. Het denken aan gewonnen geld en aan manieren om het te besteden, kan gemakkelijk een overheersende hoop worden en een regelmatig onderwerp van gesprek. Dat is de verslavende kracht van gokken – de aanhoudende gedachte wordt: stel dat ik win? De verslavende greep van het gokken wordt een duidelijke afleiding van eeuwige dingen.

Bijbelse bemoediging

Als we uit zijn op materiële goederen, moeten we ons de woorden van Paulus in herinnering brengen: 'De godsvrucht is inderdaad een bron van

grote winst, vergezeld van tevredenheid' (1 Tim. 6:6). Let ook op wat de Heere, onze God, tegen Abram zei nadat hij een groot financieel gewin had afgewezen door het weigeren van wat buitgemaakt was op de koningen die hij had verslagen in Genesis 14: 'Ik ben voor u een schild, uw loon zeer groot' (15:1). Deze twee verzen herinneren de gelovige eraan om met onze hemelse hoop bezig te zijn, en gericht te zijn op dat 'wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben' (1 Kor. 2:9). Waarom zouden we dromen over of streven naar materiële bezittingen als de Bijbel leert dat de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden' (2 Petr. 3:10). Het is waar dat

wanneer dit gebeurt, de gelovigen al lang van deze aarde zijn weggenomen – ze wonen dan bij de Heere Die hen liefheeft – maar deze verzen laten zien dat aardse bezittingen tijdelijk zijn en geen eeuwige waarde hebben.²

Uit zijn eerste reactie op een mogelijke erfenis leerde Joe persoonlijk dat materialisme – het verzamelen van of verlangen naar bezittingen – iets is van de god van deze tijd. Zelfs als het niet ronduit aanbeden wordt, heeft het beslist een grote aantrekkingskracht op de ziel. Het streed om zijn aandacht en zelfs om zijn liefde. En de Heere Jezus

2 Tenzij het geld of de aardse bezittingen zijn gebruikt voor hemelse investeringen – 'Maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen' (Matt. 6:20).

heeft gezegd: 'Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon' (Matt. 6:24). Dat is de reden dat Joe zo schrok bij het besef hoe sterk hij in beslag genomen werd door een te verwachten financiële meevaller. Hij ontdekte dat aardse dingen – zelfs die nog toekomstig waren – hem te gemakkelijk afleidde, zodat hij zijn ogen niet gericht bleef houden op Hem Die alleen 'zijn schild, zijn loon zeer groot' wil zijn.

Vriendelijke aanmoediging

Mogen deze gedachten zowel schrijver als lezer eraan herinneren dat we nog meer gericht moeten zijn op de Heere. We moeten tot Hem aangetrokken worden en ons met Hem bezighouden! De ervaring van Joe is in dit artikel opgenomen om ons aan te moedigen tot het besef hoe aardse dingen, zelfs de hoop op toekomstig materieel bezit, gelovigen op de proef kunnen stellen en ons kunnen afleiden van dat wat eeuwig is. Laten wij 'het oog gericht houden op Jezus' (Hebr. 12:2).

– G.H.B.

De waarheid, evenals de ervaring van het volk van God, bewijst niet alleen dat de godsvrucht winst is, maar ook dat wanneer zij gepaard gaat met tevredenheid die op God vertrouwt, zij grote winst is. Wij hebben niets in de wereld ingebracht, en welke bezittingen wij ook mogen verwerven als wij door de wereld gaan, het is duidelijk dat wij er niets uit kunnen wegdragen. 'Als wij echter voedsel en kleding hebben, zullen wij daarmee tevreden zijn' (1 Tim. 6:8).

– Hamilton Smith, 'The First Epistle to Timothy' (bewerkt)

Aanbidding van de Heere Jezus

Vraag:

Onlangs werd mij verweten, dat wij Christus aanbaden, terwijl er toch uitdrukkelijk in de Bijbel gezegd zou worden, dat men de Vader moet aanbidden. Is er een tekst, die zegt, dat wij (nu al) de Heere Jezus mogen aanbidden?

Antwoord:

De Heere Jezus vermeldt in Johannes 4 niet alleen de aanbidding van de Vader, maar Hij spreekt direct daarna ook over de aanbidding van God als zodanig: 'God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten

Hem aanbidden in geest en waarheid' (Johannes 4:24). In de aanbidding van God zit ook de aanbidding van de Heere Jezus mee ingesloten, want Hij is de Zoon van God – God, de Zoon. Hij is zo volkomen Eén met de Vader (Johannes 10:30), dat alles, wat de Vader toebehoort, ook de Zoon toebehoort, en omgekeerd (Johannes 17:10); dat men de Vader niet kan hebben, wanneer men de Zoon verloochent (1 Johannes 2:23). In Titus 2 wordt van de heerlijkheid 'van onze grote God en Zaligmaker Jezus Christus' gesproken (Titus 2:13) – een beschrijving van de Persoon en het Wezen van Christus, die ook Petrus aan het begin van zijn tweede brief gebruikt (2 Petrus 1:1). Jezus Christus is 'onze God en Heiland'. Wat maakt ons dat gelukkig!

Het is dus geen vraag of de Heere Jezus God is, echt God en echt Mens in één Persoon. Ieder, die leven uit God bezit en 'in de leer van Christus blijft' (2 Johannes 1:9), blijft in het geloof overeind. Omdat Hij echter God is, maakt Hij aanspraak op de aanbidding van de kant van de mens, Zijn schepsel. Zelfs toen Hij in menselijke gestalte op de aarde verbleef, werd Hij herhaaldelijk door mensen aangebeden, zonder dat Hij dat ook maar in het minste of geringste zou hebben belet (vgl. Mattheüs 2:11; 8:2; 9:18; 28:9, Johannes 20:28). Toen Johannes op Patmos de gestalte van de Heere Jezus als Rechter zag, viel hij als dood aan Zijn voeten (Openbaring 1:17), en de Heere richtte hem weer op. Maar toen hij later

tot tweemaal toe aan de voeten van de engel, die hem 'deze dingen' liet zien, neerviel, om deze te aanbidden, weerde de engel hem resoluut af met de woorden: 'Pas op dat u dat niet [doet]! Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God' (Openbaring 19:10; 22:8 en 9).

In Hebreeën 1 spreekt God Zelf Zijn Zoon met 'God' aan: 'Uw troon, o God, bestaat in alle eeuwigheid' (Hebreeën 1:8), en twee verzen eerder gebiedt Hij de engelen met betrekking tot Zijn Zoon: 'En laten alle engelen van God Hem aanbidden'. (Hebreeën 1:6). Zeker heeft dat betrekking op de toekomstige tijd, wanneer God de 'Eerstgeborene (opnieuw) inbrengt in de wereld', in het Duizendjarige Rijk. Maar wat dan goed is, is ook nu goed. God let er steeds op, dat Zijn Zoon geëerd wordt. Dat vinden we overal in het Nieuwe Testament. En dit zijn de woorden van de Zoon: '... opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft' (Johannes 5:23).

Zo verbaast het ons niet, wanneer wij op vele plaatsen van het Nieuwe Testament lofprijzingen van God aantreffen, die voor een deel rechtstreeks betrekking op de Heere Jezus hebben. De apostel Petrus besluit zijn tweede brief met zo'n lofprijzing: 'Maar groei op in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag

van de eeuwigheid. Amen' (2 Petrus 3:18). En wanneer de apostel Paulus het feit beschrijft, dat de Christus naar het vlees uit Israël is gekomen, breekt hij onverwachts uit in de aanbidding van deze zeer geprezen Persoon, Die Mens is, maar ook oneindig veel meer: '...Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen!' (Romeinen 9:5).

Als iemand ons ervan wil weerhouden, onze Verlosser en Heere te aanbidden, kan er daar maar één iemand achter zitten – Zijn grote tegenstander, de duivel. Om nog even op de tekst in 1

Johannes 2 terug te komen: ongelovige mensen spreken vaak van God, af en toe zelfs van Vader, maar met de Zoon willen ze niet te maken hebben. Dat laat alleen maar zien, dat ze geen Goddelijk leven hebben. Maar God neemt geen eer in ontvangst, die niet tegelijk aan Zijn Zoon Jezus Christus gegeven wordt. De Zoon is de Weg naar de Vader – niemand anders (Johannes 14:6), en wie de Zoon niet heeft, heeft ook de Vader niet. Wie echter de Zoon belijdt, die heeft ook de Vader. Wat een onpeilbaar voorrecht!

Christian Briem

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 11 in je Bijbel te lezen.

Indeling (Een eerste overzicht)

- De intocht in Jeruzalem (11:1-11)
- De Heere vervloekt de onvruchtbare vijgenboom (11:12-14)
- De tweede reiniging van de tempel (11:15-19)
- De les van de verdorde vijgenboom (11:20-26)
- De leiders van het Joodse volk twifelen aan de bevoegdheid van de Heere (11:27-33)

Inhoud (Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

Nadat de discipelen op aanwijzing van de Heere voor een ezelsveulen hebben gezorgd, trekt de Heere Jezus in triomf Jeruzalem binnen (vers 1-11).

Onderweg vervloekt de Heere een vijgenboom die geen vrucht draagt (vers 12-14).

Voor de tweede keer verdrijft de Heere in heilige toorn de handelaren uit de tempel. Het huis van God moet een huis van gebed zijn en geen rovershol (vers 15-19).

De verbazing van de discipelen over de verdorde vijgenboom gebruikt de Heere om hen iets te leren over het geloof en het gebed (vers 20-26).

De vraag naar Zijn bevoegdheid beantwoordt de Heere met een tegenvraag die duidelijk maakt dat de vraag van de Joodse leiders niet met oprechte bedoelingen gesteld was. Daarom geeft de Heere hen ook geen antwoord (vers 27-32).

Vragen over de tekst

(Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

1. Wat moeten de discipelen zeggen als hen wordt gevraagd waarom ze het veulen losmaken?

2. Hoe ontvangen de mensen de Heere Jezus en hoe moet deze ontvangst gezien worden?
3. Waar brengt de Heere de nacht door na Zijn aankomst in Jeruzalem?
4. Waarom zetten de farizeeën hun plan om de Heere te doden nog niet door?
5. Waarom beantwoorden de farizeeën de vraag van de Heere over Johannes de Doper niet?

Woordstudie: Vijgenboom

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

De vijgenboom is een boom die steeds weer in de Bijbel voorkomt. Al helemaal aan het begin hechtten Adam en Eva vijgenbladeren aan elkaar en maakten zich schorten (Gen. 3:7). Het beloofde land zou een land van tarwe en gerst, wijnstokken, vijgenbomen en granaatappels zijn (Deut. 8:8). Dit bevestigen ook de verspieters (Num. 13:23). Toen Israël in de woestijn morde, speelden ook de (ontbrekende) vijgenbomen een rol: 'Het is geen plaats voor zaigoed, evenmin voor vijgenbomen, wijnstokken en granaatappels. Ook is er geen water om te drinken' (Num. 20:5). Bij de plagen van Egypte werden ook de vijgenbomen getroffen (Ps. 105:33). De vijgenboom is in de Bijbel ook een beeld van het volk Israël. De Heere verwachtte van dit volk, het aardse volk van God, vrucht – maar Hij vond er geen. Ook vandaag verwacht de Heere van hen die zich Christen noemen vrucht voor God. Vindt Hij in jouw leven vrucht? Of alleen bladeren – een uiterlijke belijdenis zonder innerlijke echtheid?

Opgave

- Waar staan volgende citaten in het Oude Testament:
- a) 'Hosanna! Geprezen hij, die komt in de naam van de Heere' (Psalm 118:___);
- b) 'Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken' (Jesaja 56:___).

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...)

'En als iemand tegen u zegt: Waarom doet u dat? zeg dan: De Heere heeft het nodig; en hij zal het meteen hierheen sturen' (vers 3). Hoe reageer ik op de woorden en aanwijzingen van de Heere in Zijn Woord? De Heere zei eens tot hen, die Hem volgden: 'Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?' (Luk. 6:46). Wanneer je tot hen behoort die met Petrus kunnen zeggen: 'Heere, naar wie zullen wij heen gaan? U hebt woorden van eeuwig leven' (Joh. 6:68) dan heb je ook de

wens Hem gehoorzaam te zijn. Daarmee bewijs je je liefde. 'Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht ... Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen' (Joh. 14:15, 23). De raad van Maria, de moeder van de Heere, is ook vandaag nog actueel: 'Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het!' (Joh. 2:5). En als je realiseert: 'De Heere heeft het nodig', dan is dat zeker een stimulans.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 10

Vragen over de tekst

1. 'Vanaf het begin van de schepping heeft God hen mannelijk en vrouwelijk gemaakt' (vers 6); 'Dus, wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden' (vers 9).
2. De Heere nam het de discipelen kwalijk dat zij de kinderen van Hem weg wilden houden. Hij hield van de rijke jongeman, hoewel die Hem niet aannam.
3. Judas leverde de Heere over aan de overpriesters en schriftgeleerden en die leverden Hem weer over aan de Romeinen.
4. De volksmenigte noemt de Heere 'Jezus, de Nazarener', maar Bartimeüs noemt de Heere 'Jezus, Zoon van David' (vers 47).

Opdrachten

Lijst 2: De Heere geneest

- Schoonmoeder van Petrus (1:29-31)
- Hij genas er velen die aan verschillende ziekten leden (1:34)
- De genezing van de melaatse (1:40-45)
- De genezing van de verlamde (2:1-12)
- De man met de verschrompelde hand (3:1-6)
- De genezing van de bloedvloeiende vrouw (5:25-34)

- De Heere geneest zieken in Gennesaret (6:53-56)
- De Heere geneest een dove (7:31-37)
- De Heere geneest een blinde (8:22-26)
- **De Heere geneest de blinde Bartimeüs (10:46-52)**

Lijst 3: De Farizeeën bekritisieren de Heere bij iedere gelegenheid

- De Farizeeën ergeren zich eraan dat de Heere zonden vergeeft (2:6-7)
- De Farizeeën ergeren zich eraan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (2:16)
- De Farizeeën stellen de vraag, waarom de discipelen van de Heere niet vasten (2:18)
- De Farizeeën hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (2:24)
- De Farizeeën zoeken een aanklacht tijdens de genezing op de sabbat (3:1-6)
- De Farizeeën zeggen dat de Heere bezeten is (3:22)
- Discussie met de Farizeeën over de verontreiniging (7:1-13)
- De Farizeeën verlangen een teken (8:11-13)
- **De Farizeeën beginnen een twistgesprek over scheiding (10:1-12)**

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 12.

Romeinen

(...) en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.

Romeinen 3:24

In Romeinen (wat 'de sterken' betekent) vinden we de waarheid die ten grondslag ligt aan het Christelijk geloof. Hier is God de soevereine Rechter, volmaakt in gerechtigheid, Die de zonde van de hele mensheid aan het licht brengt, geen excuses accepteert, geen enkel kwaad in welke mate dan ook door de vingers ziet, zodat 'de hele wereld doemwaardig wordt voor God' (3:19).

Maar in loutere gerechtigheid biedt Hij ook volledige rechtvaardiging van schuld, want dit is gebaseerd op 'de verlossing in Christus Jezus', Die Zelf gezien wordt als de grote Plaatsvervanger in het dragen van de straf voor de zonde, door het offer van Zichzelf. Iedere ware gelovige in Hem is daarom vrijgesproken van iedere aanklacht, en rechtvaardig verklaard voor God.

De betekenis van het kruis wordt ook gezien in relatie met bevrijding van de macht van de inwonende zonde.

De waarheid wordt zo voorgesteld, dat ze de zondaar ontmoet waar hij aan het begin is, en hem door ziels-oefening uit slavernij en duisternis leidt naar vrijheid en licht, en zijn voeten zet op paden van gerechtigheid.

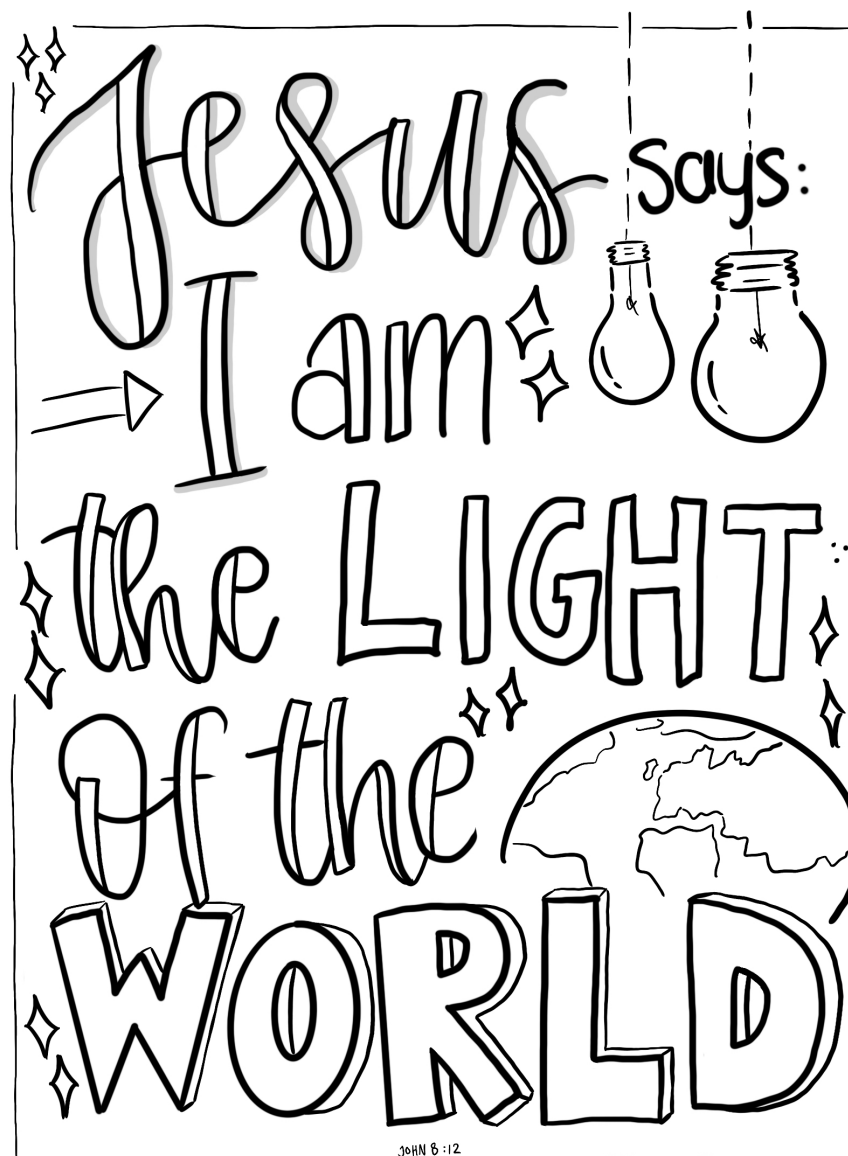
In de hoofdstukken 9,10 en 11 wordt getoond dat Gods raadsbesluiten en wegen met betrekking tot Israël in overeenstemming zijn met deze waarheden die nu in het Christendom geopenbaard zijn. God is de grote Overwinnaar, en daarom zijn allen die op Hem vertrouwen gezegend.

Vanaf hoofdstuk 12 worden vermaningen gegeven voor ons praktisch gedrag, gebaseerd op de vaste en eeuwige grondslag van Gods rechtvaardigende genade.

Wat een geweldige brief, die ons opbouwt en ons zekerheid geeft, en ons aanmoedigt tot het vertonen van alle goddelijke deugden.

Leslie M. Grant

Een Bijbeltekst handletteren.

Je kan deze Bijbeltekst inkleuren, namaken of probeer zelf een tekst te handletteren.

De hemel viert feest?!

Dat viel in mei 2023 te lezen op allerlei nieuwssites. Aanleiding was het uitzinnige volksfeest in Napels, nadat een Napolitaanse voetbalclub de landstitel had weten binnen te halen. Jaren geleden had clublegende Maradona daar successen geboekt, en hij was nog lang niet vergeten – maar ja, hij is inmiddels overleden. En dat was dan voor journalisten een reden om te denken dat er feest is in de hemel.

Toen ik het las, werd ik geraakt door de leegte. Trieste dingen kwamen me voor de aandacht. Hoe triest is het als mensen denken dat iemand in de hemel is, omdat hij vroeger zoveel successen op het terrein van de sport, cultuur of politiek heeft weten te boeken.

Hoe triest is het als er wordt gedacht dat mensen die écht in Gods hemel zijn, zich nog bezighouden met wat er op aarde gebeurt. Zoals de apostel Paulus het aangeeft, is de zegen van de hemel het feit dat gelovigen daar 'met Christus' zijn, en dat is verreweg het beste.

Hoe verdrietig dat zoveel mensen hun hart en levens vullen met voorbijgaan-de dingen. Sommige dingen zijn nuttig voor deze aarde – maar moeten ons niet in beslag nemen; andere dingen

zijn ronduit zondig en eren mensen als een idool. Ook dát is afgodendienst. En hoe verdrietig dat nog zoveel mensen voorbijgaan aan het échte feest in de échte hemel. Daaraan kun je alleen deelnemen door hier op aarde met berouw om te keren, je zonden te belijden voor God en er diep van doordrongen te zijn dat je zondig, verloren en verdorven bent. Dan laat God in Zijn oneindige genade je zien dat er maar Eén is Die je kan redden, maar Eén Die je in de hemel kan brengen, maar Eén Die het Middelpunt is van het hemelse feest: de Heere Jezus Christus.

Ken je Hem al als je Redder?

En leef je al voor Hem als je

Heere en Herder?

Dan is er blijdschap in de hemel over

één zondaar die zich bekeert

(Lk. 15:10).

Erwin Luimes

Elizabeth en Maria

Twee bijzondere moeders ontmoeten elkaar

Begeleiding is niet alleen maar een 'mannending' – dat maken de leringen van de apostel Paulus in Titus 2 al duidelijk. Met het korte gedeelte in het Lukasevangelie, waarin de ontmoeting tussen Elizabeth en Maria beschreven wordt, wordt ons het zegenrijke samenzijn van twee Godvrezende vrouwen als voorbeeld gegeven.

De uitgangssituatie is voor de beide aanstaande moeders bijzonder: Elizabeth, 'op leeftijd gekomen' (Luk. 1:7), had er niet meer op gerekend zwanger te worden – toen ze de zwangerschap bemerkte, verborg ze zich eerst vijf maanden (zie Luk. 1:24). Maria, nog heel jong en juist met Jozef verloofd, kon er helemaal niet op rekenen zwanger te worden, omdat zij nog een maagd was (zie Luk. 1:27) – maar nu was de engel Gabriël bij haar gekomen en had haar de unieke boodschap verkondigd dat zij de moeder van de Messias zou zijn.

De reactie op de zwangerschap

Elizabeth en Maria zijn verbonden (naast de bijzondere omstandigheden van hun ontvangenis) in de godvruchtige reactie op de door God verleende zwangerschap: Beide leven in gemeenschap met hun God en brengen ook dit onverwachte moederschap met Hem in verband. Elizabeth onderkent heel dankbaar het feit, dat alleen God dit voor haar 'gedaan' heeft (Luk. 1:25), om haar smaad onder de mensen weg te nemen. Maria antwoordt de engel in groot Godvertrouwen en in ootmoed: 'Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord' (Luk. 1:38).

Een dergelijke geestelijke levenshouding die door de uitspraken van de beide vrouwen tot uitdrukking komt, groeit niet 'van de ene op de andere dag'. Daartoe is een persoonlijke beslissing voor een leven in het 'volgen' van de Heere Jezus noodzakelijk – al lang

voordat men rekening kan houden met moederschap (of voor de mannelijke lezers van dit artikel: met vaderschap). Elizabeth en Maria zijn ons daarin tot voorbeeld én aansporing.

Maria bezoekt Elizabeth

Het lijkt bijna vanzelfsprekend, dat Maria op weg gaat naar Elizabeth. Maar had ze daarvoor eigenlijk een opdracht gekregen? De engel had haar toch alleen maar een 'neutrale' aanwijzing gegeven, dat ook Elizabeth, haar nicht, zwanger was. Blijkbaar was deze informatie voor Maria opdracht genoeg – ze had de sterke behoefte het (oudere) familielid te bezoeken en tijd met haar door te brengen.

De toetssteen voor ons ligt in dit verband toch daarin: Hebben wij ook de sterke behoefte naar gemeenschap met onze broeders en zusters in het geloof (ja, misschien ook juist dan, als het 'familieleden' zijn!)? Zijn we er ons van bewust dat bezoeken over en weer een grote zegen zijn, in zoverre we een geestelijke uitwisseling zoeken? Juist dan, als de andere zuster wat 'voorsprong' heeft (bijvoorbeeld met het oog op een zwangerschap of ook met betrekking tot verloving, huwelijk etc.), is de uitwisseling en de wederzijdse ondersteuning de moeite waard. Een ja-loerse blik vanuit de verte zou voor beide zijden niet tot nut en zegen zijn ...

Een uitwisseling tot Gods eer

Het is opmerkelijk, welk deel van het 'gesprek' van deze beide zwangere vrouwen in het Woord van God opge-

tekend werd. Als de beide vrouwen elkaar ontmoeten, gaat het niet in de eerste plaats om zwangerschapsklachten of de voorbereiding op de geboorte; nee, integendeel: hun gemeenschappelijke tijd begint met een lofprijzing aan God. Elizabeth effent daarbij met haar door de Heilige Geest geleide uitspraken (zie Luk. 1:42-45) de weg tot Maria's lofprijzing (zie Luk. 1:47-55).

Zo leren we nog een derde les uit de ontmoeting van deze beide 'bijzondere moeders': Het feit van hun bijzondere zwangerschap dekte hun levende relatie met God niet toe. Deze geloofsbetrekking was de basis van hun gemeenschap en hun uitwisseling die zeker ook praktische thema's rondom zwangerschap, geboorte, enz. omvatte. Het is goed om deze basis ook nu steeds weer in herinnering te roepen en de gemeenschappelijke uitwisseling (onder zusters, maar natuurlijk ook onder broeders) daarop te bouwen.

Een uitdagende conclusie

Elizabeth en Maria zijn het voorbeeld, dat door een godvruchtige en ootmoedige houding die God alleen de eer voor alles geeft, wegen naar elkaar geëffend worden en gemeenschap lukken kan – een gemeenschap die dan werkelijk tot verheerlijking van God en tot wederzijdse zegen en nut is.

Nu de uitdaging voor jonge zusters – totaal onafhankelijk van het moeder zijn of worden: Sta op en zoek de gemeenschap met oudere zusters! Wees er blij mee dat zij je een paar stappen

voór zijn en jou juist daarom waardevolle aanwijzingen bij geloofsvragen en dagelijkse vragen kunnen geven.

Ook 'oudere' zusters staan voor een uitdaging – namelijk, de vragen van de jongeren aan te horen en hun nuttige en wijze antwoorden te geven. Men hoeft daarvoor geen (naar men denkt) 'perfect' voorbeeld te zijn, maar een authentiek en daardoor betrouwbaar voorbeeld!

Fokko Peters

Samenkomsten – welke zijn er?

In het Nieuwe Testament wordt op verschillende plaatsen duidelijk dat Christenen zich op één plaats verzamelden, voor verschillende samenkomsten. Wij willen opzoeken welke vormen van samenkomen er volgens het Woord van God zijn.

Het is de wil van God dat alle gelovigen in één plaats de ene wereldwijde gemeente tot uitdrukking brengen. De ene wereldwijde gemeente bestaat uit alle wedergeboren Christenen. Zij doen dat in het bijzonder door regelmatig voor verschillende soorten samenkomsten bijeen te komen. Dat is dan een samenkomen 'als gemeente' (1 Kor. 11:18 TELOS- en Voorhoeve-vertaling). Maar niet elk samenkomen van Christenen heeft dit karakter¹. Wanneer de bijeenkomsten onder het gezag van de Heere Jezus staan en door de Heilige Geest geleid worden, én de gelovigen de wens hebben om de leer uit het Woord van God over de plaatselijke gemeente en over de wereldwijde gemeente te realiseren, komen ze samen 'als gemeente'.

De Heere Jezus heeft tegen Zijn discipelen gezegd: 'Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden' (Math. 18:20). Als wij in Zijn Naam samenkomen is Hij het Middelpunt van de bijeenkomst. Dan wil Hij de invulling bepalen. Maar niet alleen dat, we hebben ook de belofte dat Hij persoonlijk aanwezig is bij ons samenkomen. Als we ons hiervan meer bewust zijn, zullen wij uitkijken naar Zijn aanwezigheid, ja, we zullen benieuwd zijn hoe Hij ons zal leiden in de samenkomsten.

In het Nieuwe Testament lezen wij van tenminste drie verschillende vormen van samenkomsten²:

¹ Samenkomsten waar niet alle broeders en zusters tot de doelgroep behoren (bijv. Jeugdavonden, Bijbelconferenties of jeugdkampen) zijn geen samenkomsten als gemeente.

² De vraag of er alleen deze drie vormen van samenkomsten

- Samenkomen voor het breken van het brood (het avondmaal)
- Samenkomen voor gebed
- Samenkomen tot opbouw

Daarbij is het opvallend dat er geen regels zijn over de duur en het verloop van het samenkomen. Ook over de vraag, wie mag deelnemen (aan de invulling) zegt de Bijbel niets – met de uitzondering dat de vrouwen in de samenkomsten moeten zwijgen (1 Kor. 14:34-36). Alles moet gebeuren onder de leiding van de Heere en Hem, het Hoofd, verheerlijken. Dat bewerkt de Heilige Geest, Die in elke gelovige en in de gemeente woont.

1. Het samenkomen voor het breken van het brood

Van de eerste Christenen lezen wij dat zij elke dag samenkwamen en het brood braken (Hand. 2:42,46). Was hun herinnering aan de dood van de Heere misschien nog zo fris dat ze er dagelijks aan dachten? Al enkele jaren later was het de gewoonte geworden dat de gelovigen op de eerste dag van de week, voor ons de zondag, samenkwamen om het brood te breken (Hand. 20:7). Is er een dag die passender is dan de dag van de opstanding van de Heere Jezus?

Wat is de betekenis van het broodbreken in detail?

zijn, kan niet eenduidig worden beantwoord. Bijbelverzen zoals Hand. 11:26 of Hand. 14:27 kunnen een verwijzing zijn naar verdere bijeenkomsten als gemeente. Ook de toelating van een gelovige tot de gemeente of de uitsluiting van kwaad kan alleen worden uitgevoerd wanneer de Christenen bijeengekomen zijn in de Naam van de Heere Jezus (Math 18:18,20/1 Kor. 5:4,13).

- 'Doe dat tot Mijn gedachtenis' (1 Kor. 11:24,25). Bij het breken van het brood denken wij in de eerste plaats aan het lijden en sterven van onze Verlosser, niet aan onze eigen verlossing.
- 'zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig(t) (u) de dood van de Heere, totdat Hij komt' (1 Kor. 11:26). Niet door onze aanwezigheid, maar door het eten van het brood en door het drinken uit de beker verkondigen wij de dood van de Heere tot op het moment dat Hij weerkomt. In de hemel zullen wij het avondmaal van de Heere niet meer gebruiken.
- Aan de tafel van de Heere (een symbool voor gemeenschap) drukken wij onze gemeenschap uit met de gestorven, opgestane en verheerlijkte Christus. Ook de gemeenschap met alle leden van het lichaam van Christus (1 Kor. 10:16,17). En wij verblijden ons over het feit dat alle ge-

lovigen op de hele wereld, samen het lichaam van Christus vormen (Ef. 4:4).

- Wij komen als heilige priesters samen om geestelijke offers te brengen (1 Petr. 2:5). Onze offers zijn niet materieel zoals in de Joodse samenkomst, maar geestelijk. Het zijn offers van lof (Joh. 4:24, Hebr. 13:15).

'Doe dat tot Mijn gedachtenis' – dat was de laatste wens van de Heere Jezus 'in de nacht waarin Hij werd verraden' (1 Kor. 11:23), voordat Hij uit liefde tot ons Zijn leven gaf. Wil je deze wens niet uit dankbaarheid volgen en dan niet alleen uiterlijk, maar ook met innerlijke betrokkenheid bij het breken van brood?

2. Het samenkomen voor gebed

De eerste Christenen kwamen ook samen om te bidden (Hand. 2:42). Gemeenschappelijke samenkomsten om als gemeente te bidden waren een onlosmakelijk deel van het samenkomen

van de gelovigen in het Nieuwe Testament (zie Hand. 4:24-31, 12:5).

Ook voor bidstonden vinden wij in het Woord van God geen aanwijzingen hoe ze moeten verlopen of welke inhoud de gebeden moeten hebben. Opvallend is dat de Heere Jezus speciale zegeningen belooft aan de gemeenschappelijke gebeden van de plaatselijke gemeente. Door Zijn Persoonlijke aanwezigheid garandeert Hij dat de eenstemmige gebeden van de gemeente, die in Zijn Naam uitgesproken worden, verhoord worden (Math. 18:18-20).

Is dat geen sterke motivatie om het samenkomen voor gebed niet te verzuimen? Helaas behoren de zogenaamde bidstonden tot de minst bezochte samenkomsten.

Een bijzonder kenmerk van onze samenkomsten tot gebed moet onze eensgezindheid zijn. We kunnen geen gebeden uitspreken met een inhoud waarover de aanwezigen verschillende meningen hebben. Bidstonden zijn ook geen 'informatie-uurtjes', waarin de aanwezigen door de gesproken gebeden over bepaalde thema's geïnformeerd worden. Daarom kan het helpen dat voor het begin van de bidstond concrete punten voor gebed

meegedeeld worden. Het is ook niet de bedoeling dat wij in onze gebeden voor God (en voor de broeders en zusters) preken houden, maar dat wij kort, doelgericht en concreet onze vragen en dank uitspreken.

Er is een breed spectrum dat we voor onze ogen kunnen houden:

- Voor de verspreiding en verkondiging van het Evangelie (Hand. 4:29-31, 2 Thess. 3:1-2),
- Voor de redding van verloren mensen (1 Tim. 2:1-4),
- Voor het geestelijk welzijn en geestelijke groei van de gelovigen (Ef. 6:18, Kol. 4:12),
- Voor gelovigen in moeilijke situaties (vervolgning, ziekte, rouw, werkloosheid; Hand. 12:5, Joh 11:3),
- Voor vragen en problemen in de gemeente en ook voor de leiding van de Heere bij deze vragen,
- Voor broeders en zusters die in het werk van de Heere zijn (Ef. 6:19, Kol.4:3, 1 Thess.5:25)

Overigens: de Bijbel spreekt nergens van een gave tot gebed. Gelovige mannen hebben, onafhankelijk van hun leeftijd, de taak om op elke plek te bidden (1 Tim. 2:8). Dat is inclusief de bidstond. Alle aanwezigen vinden het fijn als ook een jonge broeder, geleid door de Heilige Geest, een gebed uitsprekt.

3. Samenkomen tot opbouw

In de samenkomsten tot opbouw komen wij als Christenen samen om iets van God te ontvangen.

In 1 Korinthiërs 14 krijgen we gedetailleerde aanwijzingen met verschillende punten voor deze bijeenkomst.

- Het doel van deze bijeenkomsten is om de opbouw van de gemeente (vers 3-5,12,17,26), dat wil zeggen de individuele gelovigen en de gemeente als geheel moet worden gestrekt in het geloof en gericht worden op de Heere Jezus.
- Het uitstekende 'middel' om dit doel te bereiken is profetie (vers 3,4,6). Profetie spreekt uit persoonlijke gemeenschap met God in de situatie van de toehoorders, zodat de toehoorders worden geplaatst in het licht van God door de verkondiging van het Woord van God. Hun geestelijke leven wordt gevoed.
- Ook gebeden (vers 14), psalmen, dat wil zeggen geestelijke lofliederen (vers 15-16,26), dankzeggingen (vers 16) en onderwijzing uit de Bij-

bel (vers 26) hebben hun plaats in de samenkomsten en dragen bij aan de opbouw van de aanwezigen.

- Er is grote vrijheid in de uitoefening van de gaven in de samenkomsten, maar de gaven moeten niet 'ongecontroleerd' worden gebruikt, omdat anders wanorde zal ontstaan en de gemeente niet zal worden opgebouwd. Daarom moeten we niet tegelijkertijd en voortijdig praten. En het aantal sprekers is beperkt (vers 26-33).

Het hoeft niet altijd een 'perfecte' preek van 45 of 60 minuten te zijn om de gemeente op te bouwen. Soms is het slechts een kort woord dat door de Heilige Geest wordt geleid, dat in het bijzonder de harten en het geweten van de toehoorders aanspreekt.

Voor ons als luisteraars is het van belang om niet naar de persoon te kijken, maar te letten op datgene wat de Heere ons wil zeggen.

Burghard Kleinebenne

Arnichauds geheim (deel 6)

'Wil je met me mee, Frédéric? Ik rij vanavond naar het kasteel om de graaf te bezoeken.'

'Ja, graag, papa.' Frédéric zadelde zijn ezel en was razendsnel weer terug bij Arnichaud. Hij was dolblij zijn vader eens helemaal voor zich alleen te hebben, en had hem veel te vertellen. Met plezier luisterde François naar het geratel van zijn zoon. Beiden waren verrast hoe snel het kasteel daardoor al voor hen opdook. Opnieuw werd Arnichaud direct bij de graaf aangemeld en de woonruimte binnengeleid. Met uitgestrekte armen liep de graaf op hem af. 'Wat heb ik u gemist, mijn beste Arnichaud.'

'De oogst hield me bezig, anders was ik wel eerder op uw vriendelijke uitnodiging ingegaan.'

'Dat begrijp ik helemaal,' antwoordde de graaf glimlachend. 'Wat fijn dat u uw zoon hebt meegenomen. Barbara!' riep hij in de enorme ruimte van het kasteel. Ze hoorden snelle voetstappen in de hal. Frédéric hield zijn adem in. Door de deur was een blond meisje binnengekomen, dat zo ongeveer van zijn leeftijd moest zijn. Ze droeg een witte jurk tot op de grond, die met zachtroze bloemen was bestikt. Het losse haar viel tot op haar schouders. Grote blauwe ogen keken vragend uit een smal, bleek gezichtje.

'We hebben bezoek, Barbara.' De graaf nam het kind bij de hand. 'Wil je Frédéric ons kasteel laten zien?' Verlegen keek Bar-

108 pagina's
Schrijver: Bettina Ketttschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

bara Frédéric aan en knikte zonder iets te zeggen. 'Nou, rennen dan!' De kinderen verlieten de ruimte.

'Ik kom vandaag met een bijzonder bezoek bij u,' begon Arnichaud zonder omhaal.

'Zegt u het maar. Als het ook maar enigszins in mijn macht ligt...'

'Boven de Berghof op de helling ligt een alpenweide. Wij zouden daar graag een kerkje willen bouwen.'

'Gaat uw gang, begint u maar met de bouw. Kan ik u ergens mee helpen?'

'Als bouw materiaal zouden de rotsblokken geschikt zijn, die daarboven op de helling bij honderden liggen.'

De graaf knikte instemmend: 'Maar natuurlijk.'

Arnichaud begon hem uitgebreid te bedanken, maar de graaf onderbrak hem met een snelle handbeweging. 'Laten we over de Bijbeltekst van de vorige keer spreken, ik heb er veel vragen over.' De beide man-

nen verdiepten zich in de Bijbel.

'Woon jij helemaal alleen met je oom in het kasteel?' vroeg Frédéric met grote ogen, terwijl ze door de lange gang liepen. 'Ja.' Barbara liep ernstig door alle vertrekken en legde hun functie uit.

Zwijgend liep Frédéric naast haar.

'Jullie kasteel is erg mooi,' zei hij, toen ze de rondgang hadden beëindigd. 'Maar ik zou niet in een kasteel willen wonen. Het liefst zou ik nergens wonen, maar altijd onderweg zijn.' 'Maar je moet toch ergens een thuis hebben,' wierp Barbara verlegen tegen.

'Mijn thuis is daar waar mijn ouders zijn, de mensen van wie ik houd.'

Schuw keek Barbara Frédéric van opzij aan. Zijn smalle, gespierde gestalte, zijn eenvoudige, schone kleding, zijn donkerbruine profiel.

'Kom, laten we naar buiten gaan.' Het meisje volgde hem zonder iets te zeggen. Ze liepen de ophaalbrug over. Frédéric nam Barbara bij de hand en samen renden ze hoger de helling op. Buiten adem lieten ze zich in het gras vallen. De wind speelde met Barbara's lokken, die glansden in het zonlicht. Haar gezicht was rood van het rennen. Frédéric moest steeds naar haar kijken, en hij wist niet meer wat hij moest zeggen.

'Kun je paardrijden?' vroeg hij opeens. Barbara schudde haar hoofd.

'Wil je het leren?'

'Ik weet het niet.'

Frédéric sprong op. 'Kom, ik leer het je.'

Aarzelend volgde Barbara hem naar beneden. Voor de brug stond Frédéric's ezel vastgebonden. Hij maakte hem los. 'Nou,

kom op, ga er maar op zitten. Ik help je.'

'Ik durf niet.' Frédéric vormde met zijn handen een stijgbeugel. 'Zet je voet er maar op. De ezel is heel lief. Je hoeft niet bang te zijn.' Zorgzaam hielp hij het meisje in het zadel en leidde de ezel een paar rondjes over het grote voorplein. 'Zie je, het is heel makkelijk.' Barbara klom voorzichtig van het dier.

'Dat was leuk.'

'Ik snij wat voor je uit hout.'

'Wat dan?'

'Zeg maar wat je wilt.'

'Ik weet het niet. Een dier?'

Ze zaten naast elkaar op de grenssteen naast de ophaalbrug. Gefascineerd zag Barbara hoe onder de vaardige handen van de jongen een kleine haas tevoorschijn kwam, daarna een kat en tenslotte een ezeltje. Verlegen legde Frédéric de dieren in haar handen.

'Ik heb niks om aan jou te geven.'

'Dat maakt niet uit. Ik geef niet iets om iets terug te krijgen.' Frédéric sprong op en keek omlaag in de gracht. 'Waarom staat er geen water in?'

'Ik weet het niet.'

'Zullen we naar beneden klimmen?'

'Ik moet nu naar huis. Het wordt zo donker.' Barbara wees naar de horizon. De zon stond al diep boven de bergen.

'Wilt u mij tot slot nog een keer het vers uit Johannes 3 voorlezen?'

François sloeg het Johannesevangelie op. 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'

'Ik geloof,' zei de graaf zacht. 'Wilt u met me bidden?'

De beide mannen knielden neer. De graaf beleed met bewogen woorden zijn zonden, en dankte God daarna voor de redding door Zijn Zoon Jezus Christus. Tranen van vreugde liepen over Arnichauds gezicht.

'Ik heet Willem. Mijn beste François, ik wil dat we vrienden zijn.' Hartelijk gaf Arnichaud hem een krachtige hand.

Begeleid door klokkengeluid liep de familie Arnichaud op zondagmorgen omhoog naar de kerk. Onderweg ontmoetten ze veel vrienden. Blij zwaaiden ze naar elkaar. 's Nachts was de eerste vorst ingevallen. In de vrieskoude lucht sloeg hun adem in lichte dampwolkjes neer op hun gezichten. Nu waren ze bij de alpenweide. Veel Waldenzen-families wachtten al voor de kerk en keken stilletjes en dankbaar naar de bergen in de verte. François opende het portaal en met zijn allen gingen ze de kerk binnen. Het duurde niet lang tot de laatste plaats bezet was. Op dat moment ging de deur nog een keer open. De graaf kwam binnen, met Barbara aan de hand. Snel glipte Barbara naast Frédéric de bank in. Frédéric werd rood van blijdschap.

De Waldenzen stemden in met een machtig lofgezang, dat het huis vulde. Met gebogen hoofd ging Arnichaud naar voren richting de preekstoel. Hij begon te bidden. In zijn woorden klonk een ingehouden jubel.

Daarna las hij een gedeelte uit de Bijbel, het derde hoofdstuk uit het boek Ezra: 'En de bouwers legden de fundering van

de tempel van de Heere... Ze zongen in beurtzang bij het prijzen en bij het danken van de Heere dat Hij goed is, dat Zijn goedertierenheid over Israël tot in eeuwigheid is.

Heel het volk hief een groot gejuich aan bij het prijzen van de Heere, omdat de fundering van het huis van de Heere gelegd was. Maar velen van de priesters en de Levieten en de familiehoofden, namelijk de ouderen die het eerste huis op zijn fundering gezien hadden, huilden met luide stem toen zij dit huis voor hun ogen zagen, terwijl vele anderen met gejuich en blijdschap hun stem verhieven.

En het volk kon geen onderscheid maken tussen het geluid van het vreugdegejuich en het geluid van het huilen van het volk, want het volk hief een groot gejuich aan en het geluid werd tot ver gehoord.'

In eenvoudige woorden beschreef Arnichaud de situatie van de kleine rest van het volk van Israël, die eeuwen geleden uit de Babylonische ballingschap terugkeerde in het beloofde land. 'Ook ons heeft de Heere in dit land een nieuw begin geschonken. Nadat we ons vaderland moesten verlaten, staan we hier vandaag met dank in ons hart en loven de barmhartigheid van God, Die ons niet heeft verlaten. We kijken terug met tranen en denken aan het verleden. We denken aan de vrienden die in het vaderland zijn gestorven. Maar we kijken ook vooruit en danken God voor Zijn hulp. Hij heeft ons een nieuw begin gegeven. De God van de vrede is met ons!'

Wordt vervolgd

En wat heb jij?

Wie de Zoon heeft, heeft het Leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het Leven niet. I Johannes 5:12

De vrouw van een hoge Engelse officier, een overtuigde Christin, reisde eens per schip van Bristol naar Cardiff. Tijdens de reis deelde ze aan de passagiers enkele Christelijke folders uit over de Zoon van God en de weg naar de hemel. Onder de passagiers was een priester die de folder afwees met de woorden: – 'Dank u, maar ik heb mijn geloof.'

De vrome vrouw antwoordde vriendelijk: – 'En ik – ik heb Christus.'

Twee jaar later was de vrouw van de officier weer op weg naar Cardiff. Tot haar grote verbazing was dezelfde priester als toen ook aan boord van het schip. Hij herkende haar onmiddellijk en sprak haar aan: – 'Weet u nog dat u mij ooit een folder aanbood die ik afwees? Op mijn afwijzende woorden antwoordde u: 'En ik heb Christus.' – 'Ja,' antwoordde de vrouw, 'die ontmoeting staat nog goed in mijn geheugen gegrift.'

– 'Uw antwoord gaf me geen rust,' zei de priester. 'De woorden achtervolgden me totdat ik, door Gods genade, in staat was om voor mezelf te zeggen: 'Ik heb Christus.'

Door het geloof had de priester nu een levende relatie met de Heere Jezus. Hij had in geloof Zijn verzoenend werk voor zichzelf aanvaard en vrede met God gevonden.

Ja, wie de Zoon van God heeft, heeft het Leven. Daarom is de vraag zo belangrijk of we alleen een godsdienst hebben, of theoretische overtuigingen of uiterlijke vroomheid, of dat we Christus Zelf hebben. Zijn wij in een levende verbinding met Hem op weg naar de heerlijkheid?

'(...) Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed hebben.'

Johannes 10:10